

FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR
DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Crucea, Calea Cerului

de Dr. Titus Malai

Facem un popas creștinesc în Post. *E Dumineca treia*, în care Maica Biserică ne îndrumă să prăznuim închinarea cinstei și de vieață făcătoare *Cruci*.

Pentru un suflet credincios drumul nu pare greu. Doar e bătătorit de pasul sfânt al blândului Isus care merge în frunte și ne încurajează: „Celce vrea să vină după mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze”. (Marcu 8). Și cuvântul de comandă dumnezeiască este însoțit de valul de lumină al adevărului ușor și limpede pentru orice suflet drept, val revărsat prin dovada de bunăvestire cerească:

„Oare ce ar folosi omului de ar dobândi lumea întreagă și-și va pierde sufletul; sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?”

Pilda drumului regesc al crucii a dat-o Domnul, deschizând calea Cerului pentru toți ostașii virtuții de probă aspră, încercare eroică, învrednicii să „nu guste moartea, până nu vor vedea împărăția Domnului venind într'u putere”.

Pe această cale minunată au pornit *Apostolii*. Priviți-i cum trec prin lanul de grâu ascultând în tăcere sacră cuvântul de mântuire roșit de Maestrul ceresc, unii răzemați în toiege, alții cu aripi de elan tineresc, dar toți hotărâți să-și lase casă, tată, mamă, copii, familie „pentru El și Evanghelie”.

Dacă *Pavel* Apostolul Neamurilor spunea vorbă apăsată: „Altă temelie nimeni nu poate pune afară de care este pusă: Isus Hristos” (1 Corinteni 3), cam acelaș cuvânt îl adresa marele scriitor *Strindberg* pe patul morții fiicei sale *Margareta*: Am terminat cu vieața, cumpăna e plină... Aceasta [sfânta Scriptură așezată lângă el] este singura adevărată”.

Lumea desmăului, cu năravuri ușurate zise mondene și frivole, nu este fericit nici la lumina electrică, nici în trenurile rapide, nici în avioane care străbat văzduhul în goană nebună, nici la acordurile muzice de dansuri diavolești. Duhurile rele odată chemate ca de cei dela masa mișcătoare a spiriților, nu se mai deslipesc de omul căzut în robia lor. ci-l stăpănesc precum a pățit-o „Zauberlehrlingul” lui *Goethe*.

Muzica de praznic sfânt al Bisericii își are coardele întinse pe lemnul crucii, ca pe o harfă strunită de degetele arhanghelilor. Iată *Treparul*:

„Stricat-ai cu crucea ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul, plângerea purtătoarelor de mir o ai schimbat, și Apostolilor tăi a vesti le-ai po-

triumfător spre cer... Noi stabilim că de pe fața acestui „Supraom” lipsește ceea ce este mai omenesc: durerea trăită. Iată greșala cugetătorului

runcit... și *Condacul*: „Sapie de foc nu mai păzește ușa Edemului; că a venit peste ea minunată stingere: Lemnul Crucii; tâmpitu-s'a acul morții și biruința iadului; că de față ai stătu Mântuitorule strigând celor din iad: Intrați iarăși în rai”.

Înțelepciunea lui Isus este *durerea trăită*. Fără de Calvar nu aflăm soarele bucuriei pentru suflet, fără patimă nu este înviere de a treia zi. Fără luptă vieața nu se încoronează de victorie. Numai pe capul eroului care știe să înfrunte moartea se așează laurii biruinței.

Un maestru artist iscusit clopește în marmură figura unui bărbat plin de putere, cum urcă un munte trecând peste colțuri de stânci, călcând fără de milă peste inimi omenesti, spunând că nu vrea să cunoască nici durerea, nici iubirea, ci vrea să frângă crucea în bucăți și să strivească transdării, iar privirea îndreptându-și-o

Nietzsche și ucenicilor lui.

Pe panta unei astfel de rătăcirii pot să alunece și popoarele. În predica de înviere în zilele trecute *Papa Pius XII* a declarat așa de frumos: „Buna înțelegere dintre popoare a fost din nefericire zdrobită... Toate energiile și bogățiile nu slujesc acum decât la purtarea războiului și sporirea înarmărilor... Asistăm la violarea dreptului legăturilor dintre popoarele civilizate: Orașe nefortificate... sate incendiate și pustiite de bombardamente... bătrâni și copii nevinovați despoiați de câmiul lor... sau ucși”. Numai Mântuitorul poate să dea cumpăna drepturilor și îndatoririlor, numai El poate să pună frână dorințelor de cucerire și patimilor delănțuite, numai El poate să îndrepte spre iubire de frate, pace și unire”.

Și vom adaoge azi în *Duminica presei*, cât bine și câtă binecuvântare poate să reverse în suflete un cu-

vânt scris cu inimă curată și gând de adevăr creștinesc, după ce în slujba satanel stau atâtea condeie veninoase și să cheltuite atâtea cerneală. Apostolatul răspândirii presei bune constituie, precum o spune în *Circularul* recent I. P. S. S. Mitropolitul *Blajului Dr. Alexandru Nicolae*, un adevărat examen de conștiință ce trebuie să și-l facă toți fiii buni ai Bisericii noastre.

Slova scrisă cu suflet drept va fi oglinda virtuților și tribunalul de judecată a fărădelegilor. De pe amvonul presei bune vor trebui să cuvânteze apostolii înălțărați ai Legii creștine, pentru a comanda mulțimile spre desăvârșirea evanghelică: „Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este!”

Intr'adevăr, așa este precum o spune *sf. Pavel*: „Cuvântul crucii celor peritori nebunie, iar nouă celorlalte ne mântuim puterea lui Dumnezeu este”. (I. Cor. 1) Și în *Urmea* lui Hristos aceasta este regula: Crucea te așteaptă pretutindenea; trebuie numai să pui umărul sub ea. (*Toma de Kempis*).

Se povestește că în *Noua Guinee* nu se poate pătrunde într'un port foarte frumos decât prin niște stânci primejdioase. Comandanții vaselor caută din largul mării înspre țărm, unde o cruce luminoasă, pusă a nume, dă direcția drumului sigur. Tot astfel pentru vieața noastră de sbucium, asemuitoare valurilor răscolite din adâncimile oceanelor fără de nume, raza de lumină și îndrumare ne-o dă crucea, care prin Jertfa mare a Fiului Omului s'a făcut Calea noastră înspre Ceruri.

Lasă-ne Isuse Doamne să ne plecăm genușii în fața Altarului Tău de Jertfă care este Crucea, cântând: Crucii Tale ne închinăm Hristoase!.. și rugându-Te să aprinzi cu focul dragostei Tale eterne opațiile stinse ale inimilor noastre.

Sf. Francisc de Sales:

Nu știm din ce fel de lemn este făcută crucea lui Hristos, pentru a se înțelege că menirea ei e să mângâie orice inimă omenescă.

Sf. Benificiu:

Dați-mi cartea în care am citit mai mult și mai adesea, crucea; cu ea îmi încheiu vieața.

Urmând cu adevărat pe Mantuitorul

Gata de plug și de jertfă -- Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminică dela Marcu 8,34

„Să se lapede”

Cine vrea cu adevărat să urmeze pe Domnul Isus, cea dintâi condiție pe care o cere Domnul — e să se lapede de sine. Să se lapede de toate pornirile lui rele, de toate patimile care puseseră stăpânire pe sufletul și inima în care trebuie să stăpânească numai și numai Domnul Isus.

Dar frate creștin, care vrei să fii un adevărat fiu al Domnului — află că mai întâi trebuie să te lapezi de tot ceea ce ce n'ai putea face în prezența Lui.

Căci să știi bine un lucru: Dacă tu crezi că ești un copil și urmaș al Domnului și totuși încă mai folosești câte o sudalmă „mai mică”, câte o minciună „mai neînsemnată”, câte un „zău” nevinovat; mai cercetezi „din când în când” locuri de pierzare și te mai oprești „câte-odată” și pe la „cârciumă „la un păhărel” și apoi la zece — atunci să știi tu oricine ți-ar părea că ești, tot nu ești nimic. Sau ești orice numai un credincios al Domnului nu. Să nu te amăgești singur.

Mai întâi — dacă într'adevăr vrei să urmezi cu adevărat pe Domnul — lapedă-le și pe acestea ca și pe celelalte rele. Și numai de unde le-ai lapedat cu adevărat pe acestea, de-acolo începe urmarea ta cu adevărat pe Mântuitorul..

„Din pricina Evangheliei”

Da, îți va mântui viața și și-o mântuește ceea ce o va pierde și e gata să și-o piardă — din pricina Evangheliei. Dar numai din pricina mărturisirii Adevărului Evangheliei! Pentru idealul cel înalt și sfânt pe care îl propovăduiește Evanghelia nu pentru alte idealuri materiale și pământești.

Și vai, cât de mulți sânt cei ce și-au pierdut viața și și-o pierd încă pentru astfel de idealuri care n'au nimic cu Evanghelia, și care rămâne pierdută pe vecii vecilor.

O, dar parcă tocmai aceștia cari sânt gata să și piardă viața pentru Evanghelie, sânt cei mai puțini în lumea aceasta. Ce dureros lucru e acesta. Doar e așa de înalt acest Ideal și așa de mareț cum nu mai poate fi altul în lumea aceasta — și totuși

Sau poate chiar fiindcă e așa de mareț, se găsesc așa de puțini cari să fie gata a se jertfi pentru el.

Dar asta e fiindcă ceata cea mare a creștinilor de azi, sânt tocmai de acei cari și-au mai păstrat „ceva” din omul cel vechiu. Iar plumbul acesta le îngrenuează aripile sufletului, de nu se mai pot ridica acolo pe culmile de lumină, de soare și ferice de pe cari se vede „cerul deschis și Isus stând la dreapta Tatălui” (Fapt. Apostolilor 7,55) unde pierzi cu totul legătura cu lumea, rămânând cu totul în legătură cu Dumnezeu, gata fiind să suferi orice jertfă pentru fericea care te așteaptă acolo sus.

„...La ce folosește...”

O, de și-ar pune bieții oameni mai des întrebarea aceasta! Când se sbuciumă zi și noapte ca să câștige o moșie sau o sumă de bani — o deși-ar pune întrebarea: La ce folosește? — Măine, poimâne, pot avea sorta bogatului care a adunat grânarele pline de roduși, dar în noaptea în care se gândea mai puțin — le-a părăsit pe toate, și n'a luat nimic cu el.

Când se frământă o viață întreagă să câștige atare rang, sau poziție socială, care să-l atragă laudele și stima celorlalți semeni o, de s'ar întreba la ce folosește? căci atunci când o dobândește e numai o mână de țărână care își trage de azi pe mâine picioarele slăbănogite și ochii întunecați (Eclesiast 12,3).

Dar întrebați odată pe cei cari — pășesc cu adevărat pe urmele Domnului, la ce folosește aceasta? Vă vor spune că chiar dacă n'ar fi nădejdea atât de fericită a răsplătirii și vieții veșnice, se merită într'adevăr să trăiești cu Domnul, fiindcă nimic în lumea aceasta nu-ți poate da atâta ferice pace, veselie, și siguranță, ca viața trăită cu El.

„Mă voi rușina de el...”

Mântuitorul nu s'a rușinat nici odată de nimeni. Nu s'a rușinat să primească nici pe femeia desfrânată, nu s'a rușinat să prânzească cu vameșii, nu s'a rușinat să și aleagă ucenici și urmași dintre cei mai de jos și neînvațați oameni — nu s'a rușinat niciodată de nici un păcătos care a venit la El.

Dar a spus că de un singur fel de oameni se va rușina: de cei cari se rușinează de El și de evanghelia Lui.

Și vai ce mulți sânt și acești. Vai ce mulți sânt aceștia și între cei ce și zic credincioși dar n'ar ieși odată pe stradă cu un frate mai „de jos” fiindcă îi e rușine să-l vadă lumea. N'ar vorbi odată „în societate” de credință și de Evanghelle, ca să nu fie luat în răs, și altele de acestea.

Ce folos de credința acestor oameni? Ce folos de nădejdea cu care se înșeală că totuși, poate sluiți și așa Domnului, fără să „iasă afară din tabără, la El, să sufere ocară Lui” (Evrei 13,13), fără „să se lapede cu totul de sine”...

Cei ce cred astfel, se înșeală singuri — dar ca răsp'ată vor primi rușinea și pedeapsa celorlalți pierduți.

TRAIAN DORZ

TE INVITA DUMNEZEU

Dragă frate, scumpul meu
Te invită Dumnezeu
Să trăiești Cuvântul Său
Și să scapi de chinul greu

Frater dragă El ți-a spus
Și-n Cuvântul Său e scris
Cum sângele lui Isus
Pentru păcătoși a curs.

Dragă frate mult iubit
La Golgota n'ai suit?
Și la cruce n'ai privit
Să vezi cine s'a jertfit?

Te rog frate acum pe tine
Ești puțin din astă lume
Ce e falsă fără bine
Cu dureri și cu suspine

Ești din tabără afară
Să înduri și tu ocară
Dela lumea ast' amară
Care suflete omoară

Iubit frate drag și dulce
Ai purtat în lume o cruce?
Dacă nu atunci îți spun
Încă n'ai fost nici creștin!

Cine caută adevărul,
Acela dorește cerul
Dacă de el nu ții dor
Nu vei merge nici în cer.

Satiș Gheorgho

„Veniți la Mine!” (Matei 11,28)

Frater drag, acesta e blândul glas a lui Isus, îl auzi tu? Scumpul nostru Mântuitor ne cheamă mereu la El prin sf. Evanghelie. Ne invită într'una să venim la ospățul Lui minunat ce ni l-a pregătit nouă oamenilor, prin jertfa Sa.

Ferice de cel ce răspunde acestei chemări dumnezeiești? La «masa» lui Isus e așa de bine când te afli, că nu te mai sature niciodată de bunătățile Lui...

Acum — aproape două mii de ani — când Domnul Isus i-a chemat pe sf. ucenici și apostoli ca să-L vestească în lume, ei au lăsat totul deoparte și mergeau după Dânsul cu dragă inimă. Lăsându-și toate ale lor: case, familii; ogoare, interese etc., ei îl urmau pe „Mielul” oriunde.

Cine urmează Domnului în această viață — prin pocăință — scapă de păcat și de osânda vecinică de dincolo și va sta împreună cu Stăpânul și Domnul Hristos în vecii vecilor (Ioan 12,26).

Iubite frate creștine, Domnul te cheamă la El (Apoc,3,20). Ascultă astăzi glasul sfânt și vino la Isus! Măine-i prea târziu. Tu ești amar și nemulțumit acum de „sorta” ta, pentru că n'ai gustat din dulceața bucuriilor dragostei Lui. Viața trăită cu Domnul este dulce, frate și plină de pace sufletească.

El ne mângâie în durerile și necazurile vieții noastre pământești când îl cunoaștem și facem voia Lui. Dacă o rupem cu păcatul și trăim o viață nouă la picioarele Crucii Lui, Domnul ne umple de bunătățile harului iertării Lui. Încearcă și vei vedea!

Mântuitorul însuși a zis: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi da odihnă, luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine, pentru că Eu sânt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea ușoară (Matei 11,28-30).

Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi isgoni afară (Ioan 6,37).

David B. Ioan

RUGĂCIUNE

Doamne un păcătos îți strigă.
Din păcatul ce-l apasă
Să-i întinzi tu mâna sfântă
Din mocirlă ca să iasă
Din mocirlă de păcate
Ce pe suflet stă povoaară
Să-l ajuți Isuse dulce
Căci el vrea să iasă afară
Căci el vrea și nu e altul
Cui să-i strige să-l ridice
Ca să-i spele tot păcatul
Decât jertfa Ta Isuse
Da, Doamne eu sânt acela
Ce-am trăit tot în păcat
Deci ajută-mă Isuse
Ca să pot să fiu iertat

Grigore Roșianu — Sibiu

NU DA ÎNAPOI

Dragă suflete, nu te lăsa deloc abătut și nu desnădăjdui niciodată, când rele fără număr te împresară. Nu te depărta de Dumnezeu când ți-se pare că rugăcunile nu ți-au fost ascultate.

Stăruie până când mila Lui se va revărsa peste tine și izbăvirea Lui te va înconjura.

Îmbrăcându-ne în desnădejde — zice sf. Hrisostom — diavolul jintește și smulge din inimile noastre nădejdea în Dumnezeu singura ancoră temelnică, a vieții noastre, care ne duce de mână pe drumul cerului — și cheazășuește mântuire sufletelor aflate în cădere,

„Prin nădejde — zice Pav. I — am fost mântuiți, Ca și un lanț trainic, coborând din cer, nădejdea ne susține sufletele.

Luați jugul Meu... și veți afla odihnă (Matei 11,29)

În cuvântul sfânt din Evangelia dela Matei se vorbește despre două feluri de odihnă. Astfel, Domnul Isus spune: Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și *Eu Vă voi da odihnă* (vers 28)

E vorba aci de darul pe care-l primește cineva îndată ce crede și se întoarce la Mântuitorul, după ce și-a mărturisit păcatele vieții sale trecute. Oricărui suflet ce vine la El (ca tuturor păcătoșilor de demult), Domnul Isus le ridică greutatea păcatului, îi dă liniștea, pacea, odihna și bucuria unei vieți nouă „Credința ta te-a mântuit: Du-te în pace” (Luca 7, 50) spune El păcătosului, care cade cu sarcina păcatelor la picioarele Sale în sf. spovedanie.

Scumpă este această odihnă și fericit este sufletul care o are.

Mai este însă și o altfel de odihnă, despre care vorbește Mântuitorul în locul acesta. E vorba despre odihna inimii pe care o primim, urmându-L pe Domnul. El spune: *Luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine că Eu sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihna* pentru sufletele voastre (vers 29). Odihna cugețului ne-o dă El prin ertarea păcatelor de îndată ce credem și ne întoarcem la El, dar *odihna inimii o găsim* numai în supunere și ascultare de voia Sa; Acest lucru

e foarte lămurit în locul numit mai sus și toți cei cari trăesc aceste cuvinte, știu cât sunt ele de adevărate. *Luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine... și veți afla odihnă*, pentru sufletele voastre odihnă, pace și liniște în toate împrejurările ori cât de grele ar fi.

Ascultarea de Hristos în toate amănuntele vieții, atit în viața familiară, la lucru și slujba noastră, cât și în ce privește legăturile cu necredincioșii, ca și cu cei credincioși, ca membre ale aceluiaș trup care este Biserica, precum și datorita de a învăța *dela El*, sunt adesea nesocotite de aceea este atâta turburare, neliniște și, ne-odihnă în viața atâtor.

A lua jugul lui Hristos, înseamnă să mergi alături și pas de pas cu El: „*Luați*

jugul Meu asupra voastră”. Dacă umblăm (trăim) nedespărțit cu Dumnezeu, inimile noastre se vor bucura de o pace minunată, căci toată slăbiciunea noastră o va purta El.. Când doi inși poartă același jug, cel mai puternic poate să dea ajutor tovarășului mai slab. Tot astfel, cel mai slab creștin, purtând acelaș jug cu Domnul Isus care este Atotputernic, n'are de ce să s'ar teamă. Ce greutate li s'ar pune în cale pe care El n'ar avea putere s'o birue?... Că piedecă ar putea fi pe care El n'ar putea să o înlătore? Într'adevăr nici una.

Când îl urmăm pe Domnul, când purtăm jugul Lui și ne știm împreună cu El, o pace fără seamăn cuprinde inima și viața noastră. Toate temerile noastre neîntemeiate se vor spulbera înaintea lui Hristos. Și roatele carului nostru vor străbate ușor, fără piedici, nisipurile cele mai adânci ale pustiei.

Să știi dragul meu că, Domnului Hristos nu-i trebuie admiratori, și paradă, Lui îi trebuie urmași. Li trebuie ucenici care să-L urmeze, să poarte jugul Lui, să-L mărturisească, și să trăiască să sufere și să moară pentru El.

Ești tu unul din aceștia?

Nu este vrednic de Mine (Matei 10,38)

A fi creștin, însemnează a-L urma pe Domnul Isus A L urma în ascuns, ca și în văzul întregii lumi. Însemnează apoi a-L mărturisi pe El. Domnul n'are copii muți Celor cari au venit la El, le-a dat grai, auz, vedere; a făcut din ei oameni vii.

Un creștin fricos, care nu urmează pe Hristos, este un nenorocit; și o povoaară, pentru el și pentru alții. Cel ce se teme de gura și batjocura lumii, crezând că poate să-L urmeze pe Domnul numai în ascuns, fără să mai știe cineva, ce fericire poate avea? El duce o viață de teamă, ca șoarecele care crede că e mare viteaz când se plimbă pe sub scândura podului, dar îndată ce aude vreun sgomot, o tulsește la fugă în adâncul ascunzăturii lui.

Dacă ești creștin, aceasta trebuie s'o știe și alții, ori de-ai grai, ori de n'ai grai ceva. O cetate așezată pe un munte, nu se poate ascunde (Matei 5,14) Nici tu nu te poți și nu trebuie să te ascunzi. Apostolii n'au fugit în pustie și nu s'au închis zi și noapte în casă, să nu-i știe să nu-i vadă nimeni. Ei au mărturisit pe Domnul urmându-L zi de zi și clipă, de clipă, oriunde, totdeauna.

Dragul meu, să nu-ți fie rușine de a trăi cu Domnul Hristos, de a vorbi despre El și de a răbda pentru Numele Lui.

Trebuie să îndrăznești! Trebuie să alungi rușinea și teama de gura oamenilor! Nu-ți mai ascunde Crucea, ci poart-o pe oriunde te duci. Tu o duci pe ea, și ea te duce pe tine. Voi sunteți una. Privește pe Golgota și învață ceva de acolo.

Cine-L prețuește pe Hristos și-L iubește, îl urmează, și aleargă pe urmele Lui, până va veni clipa măreață când se va întâlni cu El în slavă.

Să ne hotărâm și să-L urmăm, să mergem după El. Cu crucea noastră după crucea Lui. Fără teamă, fără frică și îndoeli.

Doamne Isuse ajută-ne, dă-ne curaj, putere și îndrăzneală să Te urmăm orice-ar fi să se întâmple cu noi. Onisim

Crucea e lemnul sfințit de pe Golgota, e program de viață, e examen de conștiință, potir de dureri, persecuție. Prin ea s'a desfigurat Hristos, pentru noi să ne facem frumoși. Ea e deodată altar, amvon și tribunal pentru noi. Sf. Augustin

Crezi Lui?

A fost a treia întrebare pe care ne-a pus-o preotul la botez. Iar nașul s'a grăbit să facă mărturisirea credinței noastre: *Cred într'unul Dumnezeu.*

Clipa botezului a fost cea dintâi clipă a vieții noastre în care ne-am întâlnit cu Isus. Ca mărturie a dragostei sale, Isus ne-a dat îmbrățișarea Spiritului Sfânt. Iar noi, în semn de recunoștință, i-am făgăduit ca toată viața noastră să o prefacem într'o neîncetată mărturisire de credință.

De fapt, îndată ce-am ajuns la anii priceperii mamele noastre ne au împreunat mâinile și ne-au învățat ca în fiecare seară și dimineață, în reculegere de rugăciune, să ne mărturisim credința:

Cred într'unul Dumnezeu Tatăl..

Făcătorul tuturor... carem'a făcut și pe mine, nu pentru a trăi lipit pământului, ci pentru a mă înălța în Împărăția Cerului.

Cred într'unul Domn Isus Hristos, fiul lui Dumnezeu..

Care s'a pogorât din cer, pentru mântuirea mea, s'a făcut om, a pățimit pentru mine, a

fost îngropat a înviat și s'a înălțat la cer să-mi gătească locul nemuririi. Cred că iarăși va veni, cu puterea de judecător al viilor și al morților.

Cred întru Spiritul Sfânt..

Făcătorul de viață: care mi-a dăruit o viață nouă, în taina botezului.

Mărturisesc credința în puterea Bisericii. Cred în puterea botezului de a ierta păcatele.

Și'n această mare credință, aștept învierea morților și viața de veci.

Așa am mărturisit în fiecare seară și'n fiecare dimineață. Mi-am mărturisit credința cu faptele ori numai cu buzele? *Ți-ai dat limba lui Hristos — zice Sf. Bernard — și sufletul diavolului?*

Dar dacă-mi mărturisesc credința numai cu limba eu lucrez la nimicirea planului lui Dumnezeu: Tatăl m'a făcut pentru viața de veci — cu renunț la ea; Fiul a suferit pentru mântuirea mea — eu îi calc în picioare suferințele; Spiritul Sfânt mi-a dat viața sufletului — eu îl smulg viața.

Crezi Lui? Ne împlinim făgăduința dela botez?

Păr. N. Pura

GÂNDURI CRESTINE

De-ai văzut un om vreodată în ceasul morții chinuit Adu-ți aminte că de asta nimenea nu e scutit. Când omul îi sună ceasul cel din urmă, să pornească Nu mai sunt doctori pe lume ca să poată să-l oprească.

STIRI DIN ȚARA

— **Vizite Regale.** De curând M. Sa Regele a vizitat Arsenalele Armatei din Capitală, interesându-se de lucrările ce se fac acolo.

Marele Voevod Mihai împreună cu colegii de clasă a cercetat Inalta Curte de Casație (cea mai înaltă judecătorie a țării), luând parte la o ședință.

— **Nici o brazdă neînsemăntată.** Plugarii rămași la vatră trebuie să-și sporească truda. Brațele lor nu trebuie să aibă odihnă, căci nevoile țării ne cer ca în anul acesta nici o brazdă să nu rămână neînsemăntată. Orice ogor lăsat în paragină e o dezertare. (Gh. Tătărescu primministru).

— **Planul de cinci ani.** D. Gh. Ionescu Sisești ministrul agriculturii, a întocmit pentru agricultură un plan de 5 ani.

— **Pentru oștire Sătenii D. St. Nedelcu și V. St. Nedelcu din Jilava-Ilfov, au dăruit pentru înzestrarea oștirii un vagon de grâu. D. Mițu Constantin a mulțumit printr-o scrisoare, generoșilor locuitori,**

— **Numai tranșee și cazemate.** În discursul ținut de dl. primministru la Radio, d-sa a spus că anul acesta nu se vor ridica clădiri noi. Se vor construi numai tranșee betonate și cazemate.

— **Nu se taie carne.** În urma unei hotărâri a guvernului, în două zile pe săptămână — Mercuria și Vinerea nu se taie carne în măcelării.

— **O cârtică folositoare.** Ministerul Agriculturii și Domeniilor a tipărit o cârtică despre „Cultura legumelor” și o alta despre facerea răsadințelor.

Amândouă aceste cârticele se găsesc de vânzare la Camerele Agricole la prețul de un leu.

— **Noua lege a rechizițiilor prevede pedepse foarte aspre pentru cei ce nu se vor supune și vor călca dispozițiile ei.** Legea se va publica așa că toți cei pe care îi interesează, să caute să cunoască cuprinsul ei

— **Nouii bonuri pentru înzestrare de 100 și 500 lei au fost puse în vânzare pentru a se da puțință și celor mai săraci să poată subscrie pentru înzestrarea armatei,**

— **Au subscris pentru înzestrarea Armatei, Casa Oșirei 30 milioane iar Corpul Ofițerilor, subofițerilor și personalului civil din min. Apărării Naționale, suma de 250 milioane lei.**

Semnele Vremii

Nemții adună clopotele pentru a avea la îndemână rezerve de alamă și bronz

Agencia „Rador” vestește că în „Monitorul oficial” al Germaniei s'a publicat de curând un ordin al mareșalului Goering, prin care se hotărăște că în întreg cuprinsul imperiului german clopotele de bronz să fie declarate și predate autorităților. Aceasta pentru a se aduna mari rezerve de metal, trebuincioase unui război pe timp lung.

Tot la fel se va face și cu toate obiectele de aramă, urmând ca cei ce le-au avut, ca și a obiectelor de bronz, să fie despăgubiți după terminarea războiului.

Semnele vremii!

O aniversare

Anul acesta „Carul de asalt” împlineste 25 de ani.

El a fost inventat de Colonelele de artilerie francez Estienne în 1915, reînviind acel „cal-traian” al grecilor, cetățile mișcătoare ale romanilor și elefanții cuirasati ai lui Hanibal.

Astăzi, carele de asalt (sau cum geșit se spune tankurile — tank în limba engleză înseamnă rezervor) au devenit cele mai temute arme de uscat.

La începutul primăverii

Zăpadă, frig, îngheț, și inundații. — Semnăturile se vor face cu întârziere

Grea iarnă mai fu și asta. Bătrânii abia dacă-și mai aduc aminte să mai fi fost vreuna la fel. Parcă o pedeapsă de sus a fost și această iarnă.

Zăpadă după zăpadă, îngheț după îngheț, frig și ger, până acum târziu în Martie, când, odată cu deșghețul, altă năpastă a venit: inundațiile. La Budapesta în Ungaria Dunărea a crescut cu 7 metri. Peste 200 mil hectare au fost acoperite de ape. Tot așa și în Iugoslavia au eșit apele Durării, ca și în România.

Revărsări de ape au mai fost și în alte județe ale țării.

Pentru ocrotirea tineretului german

Tinerii germani nu pot să meargă la petreceri, să fumeze și să bea alcool în public

Agencia D. N. B. vestește că ministerul de interne al Germaniei a publicat de curând o ordonanță prin care se interzice tinerilor în vârstă de mai puțin de 18 ani să umble pe străzi și în piețele publice în timpul nopții.

Apoi se interzice minorilor intrarea în localuri de petrecere sau restaurante singuri. Deasemeri minorii nu au voie să consume alcool în public.

Tinerii sub 18 ani nu au voie să fumeze în public.

Lupta contra filmelor imorale

Catolicii din arhiepiscopia din New-York, organizați într-o „Uniune a bunel cuvânti”, erumără peste două milioane membrii. Ei făgăduesc că nu vor frecventa cinematografele, în care rulează filme condamnate de „Uniune”.

Iată jurământul.

„Condamnăm filmele necuviincioase și imorale precum și acelea în care se laudă crimele. Făgăduesc că vom lupta pentru a întări opinia publică în contra producției filmelor necuviincioase și imorale, și vom ajuta la protestele contra acestora și nu vom frecventa adunările de distracție unde se rulează asemenea filme.”

Lupta contra comunismului

În Iugoslavia se întărește lupta contra comunismului.

În revista „Gândirea creștină” din Iugoslavia se scrie între altele: Lupta trebuie dusă pe față și hotărât întregul popor trebuie mobilizat; celelalte lupte sunt de o importanță mai mică.

Ce place lumii

Intr'un ziar se scrie că la reprezentațiile date de teatru lui Tânase, nu se ajung niciodată biletele, așa că e nevoie să se dea alte și alte reprezentații pentru a mulțumii pe toți. Dacă s'ar anunța atare vorbire religioasă, rugăciune sau seară de Evanghelizare, fiți siguri că ar rămâna scaunele goale.

Credință

Vorbind tineretului universitar, dl. Mataxas, primministru Greciei, a spus între altele:

„Fără credință nu-i posibil nimic.

Ei evocă de o credință adâncă. Și un om cât de bun, dacă nu crede adânc în ceva, în ceva, nu poate face nimic.”

DIN LUMEA LARGĂ

— **Valul în creștere.** În legătură cu ultimele schimbări petrecute în Europa (pacea finlandeză și schimbarea de guvern în Franța) un ziar american scrie că valul războiului este mai mult în creștere decât în descreștere și nimeni n'ar putea spune, cum se vor sfârși lucrurile.

— **Vapoarele Angliei.** Anglia avea la 1 Iulie 1939: 9500 vapoare de comerț, cu o cuprindere de 21 milioane 300,000 tone; 500 vapoare petrolifere, cu o cuprindere de 3,270,000 tone, 411 vapoare de război, cu o cuprindere de 1,809,375 tone.

— **Un camion uriaș.** Un inginer neamț dela uzinele Krupp, a perfecționat un autocamion cu 10 roți mănâat de un motor de 15 H. P., lungimea fiind 14 metri și cuprinderea de 14 tone.

El se compune din două părți: trup care poartă motorul și un șasiu al caroseriei

— **Guverrul finlandez,** după ce a întărit pacea cu Rusia, a demisionat. S'ar putea ca Mareșalul Manerheim va fi însărcinat cu formarea noului guvern.

— **Nou ministru german** Fuehrerul a numit ca ministru al Reichului pentru armament pe d. Todt, inspectorul general al rețelei de șosele germane.

Se știe că d. Todt este nu numai creatorul rețelei de autostrade ci și înfăptuitorul nepătrunsei linii de fortificații.

Insemnează și asta ceva.

— **Un nou glonț.** Tunurile germane folosesc un nou fel de glonț, care atunci când se află în aer, aruncă vre-o zece alte gloanțe mai mici, cari la rândul lor, după ce se împărștie fac explozie.

— **Deasupra Poloniei s'a dat decurând o luptă între un avion german și altul englez.** (Se știe că avioanele engleze, au făcut decurând mai multe sboruri pe deasupra Germaniei, Poloniei și Cehoslovaciei).

— **Oraș fără cerșetori.** Acesta se spune e orașul Miffort din Canada unde fiecare om muncește și câștigă atât cât îi trebuie. Acolo nu se întâlnesc cerșetori pe stradă.

— **Republica Slovacă** a împlinit zilele acesteia un an dela înființarea sa prin fărâmițarea Cehoslovaciei.